

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı:1980/47

Karar Sayısı:1981/6

Karar Günü:27/1/1981

Resmi Gazete tarih/sayı:2.4.1981/17298

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN : Sandıklı Tapulama Mahkemesi.

İTİRAZIN KONUSU : 28.6.1966 günlü, 766 sayılı Tapulama Yasasının 75. maddesinin beşinci fıkrası ile 29.2.1980 günlü, 2298 sayılı 1980 Yılı Bütçe Yasasının (H) işaretli cetveline bağlı (3) sayılı cetvelin 1. maddesinin (a), (d) ve (e) fıkraları hükümlerinin, Anayasa'nın 12. ve 42. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi istenmiştir.

I - OLAY :

İtirazcı mahkeme, 766 sayılı Tapulama Yasası hükümlerine göre, dosyaları tamamlanan işlerin ilk duruşmasının birlik mahallinde açılmasının zorunlu olduğunu, bu oturumda hüküm verme olanağı bulunmayan durumlarda, sonraki oturumların bölge merkezinde yapılacağını, bu evrede yerine getirilmesi gereken keşiflerde, adliye mahkemelerindeki usul kurallarının uygulanmasına karşın, görevli hâkime, zabıtkâtibine ve mübaşire, 766 sayılı Tapulama Yasasının 75. maddesi ile 2298 sayılı 1980 Yılı Bütçe Yasasının (H) işaretli cetveline bağlı (3) sayılı cetvelin 1. maddesinin (a), (d) ve (e) fıkralarında belirlenen yevmiyelerin tazminat olarak ödendiğini, oysa aynı işi yapan adliye mahkemelerindeki hâkimlerin, 492 sayılı Harçlar Yasasının 7.6.1979 günlü, 2244 sayılı Yasa ile değişik 34. maddesine göre daha çok yol tazminat aldıklarını, bu durumun eşitsizlik yarattığını ve " Angarya yasaktır" ilkesini Tapulama hâkimi, zabıtkâtibi ve mübaşiri aleyhine bozduğunu, bu nedenle 766 sayılı Tapulama Yasasının 75. Maddesinin beşinci fıkrası ile 2298 sayılı 1980 Yılı Bütçe Yasasının (H) işaretli cetveline bağlı 3 sayılı cetvelin 1. maddesinin (a), (d) ve (e) fıkralarının; Anayasa'nın 12. ve 42. maddelerine aykırı olduğunu kendiliğinden ileri sürerek, anılan hükümlerin iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurmuştur.

III - METİNLER :

A - İtiraz konusu hükümleri de içeren yasa maddeleri :

1 - 28.6.1966 günlü, 766 sayılı Tapulama Yasası'nın 75. maddesi şöyledir :

" Madde 75 - Tapulama Mahkemelerinde ve 51 inci madde uyarınca devredilen dâvalar hakkında mahallî asliye mahkemelerinde itiraz ve dâvaların gerektirdiği zarurî masraflar, haksız çıkan tarafa yükletilmek üzere, bütçeye konulan ödenekten harcanır.

Birden fazla dava için yapılan masraflar; ihtilaflı parsellerin sayısı ile orantılı olmak üzere paylaşılır. Dâvada taraflar kısmen haklı, kısmen haksız çıkmışlarsa, bu masraflar takdir edilecek oran içinde taraflara yükletilir.

Birliklerde ilk duruşma oturumu, ödenek bulunmaması gibi sebepler yüzünden açılmıyor veyahut gayrimenkul üzerinde keşif ve tatbikat gibi işlemler mahkemece re'sen lüzumlu görülmüş olduğu halde aynı sebepler yüzünden yapılamıyorsa, tarafların, hâkim ve diğer görevlilerin yevmiyelerini, keşif ve tatbikatın gerektirdiği sair giderleri vermeleri ve mûtat aracı

Esas Sayısı:1980/47

Karar Sayısı:1981/6

da sağlamaları halinde, ilk duruşma oturumu açılabilir ve arazi üzerinde gerekli görülen sair işlemler yerinde yapılabilir.

Bu halde yapılan işlemlerin masrafı, davada haksız çıkan tarafa yükletilir. Taraflar kısmen haklı, kısmen haksız çıkmışlarsa oranları takdir ve tâyin edilerek ilâmda gösterilir.

Tapulama hâkimi ve diğer görevlilerin bu kanun gereğince birliklerde yapacakları oturum, keşif ve tatbikatlarda 6245 sayılı Harcırah Kanununun 50 nci maddesine göre Bütçe Kanunu ile tesbit edilecek cetvellerde belirtilen yevmiyeleri, tazminat olarak ödenir.

Tapulama mahkemesinin kararlarına karşı kanun yollarına başvuran taraf, posta ve tebliğ masraflarını ödemekle zorunludur."

2 - 29.2.1980 günlü, 2298 sayılı 1980 Yılı Bütçe Yasasının (H) işaretli cetveline bağlı (3) sayılı cetvel şöyledir:

" (3) SAYILI CETVEL

Günlük

Tazminat

Miktarı

(Lira)

1 - 50 nci maddenin 3 numaralı bendinde gösterilen Tapu Kadastro personeli ile 766 sayılı Kanunun 75 inci maddesinde yazılı Tapulama Hâkimi ve diğer personel :

a)	Tapulama hâkimleri	165
b)	Grup kontrol başmühendis ve mühendis, müdürler, mühendisler, harita uzmanları	155
c)	Tapu fen amir ve memurları, nirengi ve nirengi poligon arazi ekip şefi, nirengi grup ve ekip amiri, teknisyenler, kontrol memurları, fen amir ve memurları, tapu azaları, posta tapu memurları.....	145
d)	Teknisyen yardımcısı, fen memur muavinleri ve diğer memur ve daimi hizmetliler (şoförler dahil).....	120

- e) Yardımcı sınıf personeli Köyde Birlik Merkezinde geceleyen 90
tapulama hizmetinde çalışanlara yukarıda gösterilen miktarının 1/4'ü
tutarında ek olarak ödeme yapılır."

B -İlgili yasa hükmü :

492 sayılı Harçlar Yasasının 7.6.1979 günlü, 2244 sayılı Yasa ile değişik 34. maddesi şöyledir :

" Madde 34 - Tebliğden başka bir işlem yapmak için makamından uzaklaşma durumunda olan hâkimler, Cumhuriyet savcıları ve icra, iflâs memurları ile yardımcılarına, adli tabiplere, adliye başkâtipleri ile başkâtip yardımcılarına, kâtiplere, mübaşirlere ve hizmetlilere yol giderlerinden başka aşağıdaki miktarda yol tazminatı verilir :

1 - Daireden uzaklaşmayı gerektiren iş, mahkemenin bulunduğu belediye sınırları içinde ise, her iş için, 1 inci derece devlet memurunun aldığı geçici görev yolluğunun 1/2'si,

2 - Daireden uzaklaşmayı gerektiren iş, mahkemenin bulunduğu belediye sınırları dışında ise, her iş için, 1 inci derece devlet memurunun aldığı geçici görev yolluğunun 2/3'ü,

3 - Daireden uzaklaşmayı gerektiren işlerin bir kısmı mahkemenin bulunduğu belediye sınırları içinde, bir kısmı dışında ise, belediye sınırları içinde olan her iş için, 1 inci bent hükmü, belediye sınırları dışında olan her iş için, 2 nci bent hükmü uygulanır.

Daireden uzaklaşmayı gerektiren birden fazla iş olursa, mümkün oldukça işler aynı günde yapılır. İş bir günde tamamlanamadığı takdirde hergün için bir iş üzerinden ve yukarıdaki bentler gereğince tazminat verilir.

Görülen işler birden fazla ise, ilgililerden alınacak yol giderleri uzaklık ile, yol tazminatı ise yukarıdaki bentler esasları ile orantılı şekilde bölünerek hesaplanır. Adliye başkâtipleri ile başkâtip yardımcılarını ve kâtipler için bu miktarın 2/3'ü mübaşirler ve hizmetliler için 1/2'si ödenir.

Yol giderleri ile tazminat, ilgili kişiler tarafından işin yapılmasından önce, emaneten makbuz mukabilinde vezneye yatırılarak ilgili deftere işlenip keşif ve işlem sonunda yapılan harcama bir tutanakla belgelenerek kalanı ilgili kişiye geri verilir."

C - Dayanılan Anayasa kuralları :

" Madde 12 - Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep ayırımı gözetilmeksizin, kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz."

" Madde 42 - Çalışma herkesin hakkı ve ödevidir.

Devlet, çalışanların insanca yaşaması ve çalışma hayatının kararlılık içinde gelişmesi için, sosyal, iktisadî ve malî tedbirlerle çalışanları korur ve çalışmayı destekler; işsizliği önleyici tedbirleri alır.

Angarya yasaktır.

Memleket ihtiyaçlarının zorunlu kıldığı alanlarda vatandaşlık ödevi niteliği alan beden veya fikir çalışmalarının şekil ve şartları, demokratik esaslara uygun olarak kanunla düzenlenir.

IV - İLK İNCELEME :

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 15. maddesi uyarınca Şevket Müftügil, Ahmet H. Boyacıoğlu, Rüştü Aral, Ahmet Salih Çebi, Muammer Yazar, Adil Esmer, Nihat O. Akçakayalıoğlu, Nahit Saçlıoğlu, Hüseyin Karamüstantikoğlu, Kenan Terzioğlu, Orhan Onar, Necdet Darıcıoğlu, İhsan N. Tanyıldız, Bülent Olçay ve Yekta Güngör Özden'in katılmalarıyla 3.6.1980 gününde yapılan ilk inceleme toplantısında;

"Dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, sınırlamaya gerek olup olmadığı yönünden esasın incelenmesi sırasında ele alınarak karara bağlanmasına oybirliğiyle" karar verilmiştir.

V - ESASIN İNCELENMESİ :

İşin esasına ilişkin rapor, başvurma kararı ve ekleri, iptali istenen ve konu ile ilgili bulunan yasa hükümleri, dayanılan Anayasa kuralları, bunlarla ilişkili yasama belgeleri ve öteki metinler okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

1 - İncelemenin sınırlandırılması sorunu :

Davada uygulanacak yasa hükümlerinin belirlenmesi ve Anayasaya aykırılıkları nedeniyle iptali yolundaki itirazın incelenmesi ve böylece uygulanacak yasa hükümleri hakkındaki Anayasa'ya aykırılık sorununun çözümü için önce iptali istenen hükümlerin kapsamı üzerinde durularak bunların niteliklerinin belirtilmesi, ilk inceleme kararı uyarınca, davada uygulanacak kuralın saptanması itiraz konusu yapılan yasa hükümlerinin sınırlandırılmasına yer olup olmadığının karara bağlanması gerekmektedir.

766 sayılı Tapulama Yasasının 75. maddesinin beşinci fıkrası Tapulama hâkimi ve diğer görevlilerden söz etmektedir. Ayrıca bu Yasanın Geçici 6. maddesinde de, Tapulama hâkimi ve diğer görevlilerin 75 inci maddede gösterilen tazminatlarının... 1966 yılı Bütçe Kanununun (H) cetveline bağlı (3) numaralı cetveli ile ilgili olarak Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü için konulmuş bulunan ödenekten karşılanacağı hükmü yer almış bulunmaktadır.

Bu hükümlere göre, davada 2298 sayılı 1980 Yılı Bütçe Kanunu'nun (H) işaretli cetveline bağlı (3) sayılı cetvelin 1. maddesinin Tapulama hâkimlerini gösteren (a) fıkrası ile diğer memurlarla ilgili (d) fıkrasının zabıtkâtibi, yardımcı sınıf personeli içeren (e) fıkrasının da mübaşir açısından bu davada uygulanacak yasa hükümleri olduğu ve incelemenin bu biçimde bir sınırlandırılmaya tâbi tutularak yapılması gerekmektedir.

2 - İptali istenen hükümlerin niteliği :

İptal konusu hükümlerin niteliğini saptamadan önce tapulama işleminin özelliğini belirtmekte yarar vardır :

İstatistikler, il ve ilçelerin merkez belediye sınırları dışında bulunan taşınmazların yaklaşık % 60'ının tapusuz olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum kişiler arasındaki uyumsuzlukların artmasına ve toplumsal düzenin bozulmasına, bunun yanında tarımsal üretimin gelişmemesine de neden olduğundan, Yasa Koyucu, Türk Medenî Yasasının öngördüğü sağlıklı ve eksiksiz kadastro planlarının ve tapu sicillerinin tez elden yapılmasını zorunlu bularak Tapulama Yasasını düzenlemiştir. Bu yasanın amacı, gerçek mal sahipleri adına, doğru olarak,

haritan sicil düzenlemektir. Öte yandan, bu yasanın uygulanmasından doğan uyuşmazlıkların çözümü, Tapulama hâkimine görev olarak verilmiştir. Hâkimin kararı sicilin düzenlenmesine esas Anacağından, Tapulama hâkiminin durumu, adliye mahkemelerine gelen başka işler karşısındaki öteki hâkimlerin durumu ile bir tutulamaz. Genel mahkemede davacı, savını ispatlamak zorundadır. İleri sürdüğü sav ispatlanmışsa hâkimin kararı karşı tarafın hukukî durumunda değişiklik yaratır; dava ispatlanmamışsa red olunur ve hukuksal durum olduğu gibi korunur. Oysa Tapulama hâkimi yalnız hukuksal durumu korumakla görevli değildir; vereceği karar sicili oluşturacaktır. Tapulama Yasası'nın amacı da, tescili gereken bütün taşınmazların sicilini kurmak olduğundan, hâkim, itirazlı işlerin ilk oturumunu birlik merkezinde açmak zorundadır. Taşınmazlara ilişkin davalarda yerinde keşif yapmak ve bilirkişi dinlemek zorunludur. Mahkeme, davayı ya da itirazlı işleri, kendiliğinden yürütecek, tarafların iddia ve savunması ile bağlı olmaksızın araştırma yaparak, bu işler için zorunlu yargılama giderlerini Hazineye ödettirerek ve geniş takdir yetkisini de kullanarak varacağı kanıya göre; taşınmazın gerçek hak sahibi adına tesciline karar verecektir. İşin niteliğinden kaynaklanan bu değişik durumu gözönünde tutan Yasa koyucu, yerine getirilmesi gereken çalışmanın önemini ve özelliğini, Devlete yükleyeceği parasal yönünü de gözönüne alarak, tapulama hâkimi ile bu mahkemenin kâtip ve mübaşirine, diğer mahkeme hâkim, kâtip ve mübaşirinden farklı bir gündelik vermeyi gerekli bulmuştur.

İptali istenen hükümlerin niteliğine gelince:

766 sayılı Tapulama Yasasının 75. maddesinin beşinci fıkrasına göre; tapulama hâkimi ve diğer görevlilerin bu yasa gereğince birliklerde yapacakları ilk oturum, keşif ve uygulamalar için, 6245 sayılı Harcırah Yasasının 50. maddesi uyarınca Bütçe Yasalarında yer alan cetvellerde belirtilen gündelikler " tazminat" olarak ödenecektir. Ekonomik koşulların ve fiyatların her yıl değişebileceğini gözönünde tutan Yasa Koyucu, tapulama mahkemesinin hâkimi, zabıtkâtibi ve mübaşirine ödenecek gündeliklerin Bütçe Yasasında yer alacak cetvellerde belirtilmesini uygun bulmuştur. 492 sayılı Harçlar Yasası, uygulanması Bütçe Yasası gibi süreye bağlanmış bir yasa değildir. Bu nedenle sözü edilen yasa, Yasa Koyucu tarafından her yıl değil, gerekli görüldükçe değiştirilebilecektir. Nitekim 492 sayılı Harçlar Yasası da, 2.7.1964 yılında kabul edilmesine karşın, 34. maddesi, uzun bir süre geçtikten sonra 7.6.1979 günlü, 2244 sayılı Yasa ile değiştirilerek bugünkü biçimini almıştır.

3 - Anayasaya aykırılık sorununun incelenmesi :

a) Anayasa'nın 12. maddesi yönünden inceleme :

Anayasa'nın 12. maddesi, kişilere, yasa karşısında dillerine, ırklarına, cinsiyetlerine, siyasal düşüncelerine, felsefî inançlarına, dinlerine ve mezheplerine göre ayrı davranılmasını, kişiye veya topluluklardan bir bölümüne, ötekilerden daha geniş hak ve yetkiler tanınmasını yasaklamak yoluyla yasa önünde eşitlik ilkesinin sağlanması ereğini gütmektedir. Yasa önünde eşitlik kavramı, herkesin her yönden, her zaman aynı kurallara bağlı tutulmaları zorunluluğu anlamına gelmez. Kimi kişilerin başka kurallara bağlı tutulmaları haklı bir nedene dayanmakta ise, bu durumun, yasa karşısında eşitlik ilkesine terslik yarattığından söz edilemez.

İtiraz konusu 766 sayılı Tapulama Yasasının 75. maddesinin beşinci fıkrası ve 2298 sayılı 1980 Yılı Bütçe Yasasının (H) işaretli cetveline bağlı (3) sayılı cetvelin 1. maddesinin (a), (d) ve (e) fıkralarında gündelik olarak ödenecek miktarlar saptanmıştır. Geçici görevler dolayısıyla memurlara ödenecek gündelikler, kurumlarınca ödendiği halde 492 sayılı Harçlar Yasasının değişik 34. maddesi uyarınca ilgililerce, işin yapılmasından önce vezneye yatırılır, keşif ve işlemten sonra da harcama tutanaklarıyla belgelenecek artanı ilgiliye geri verilir. Günlük

tazminatın bölünerek ödenmesi söz konusu değildir. Birden çok iş varsa, her iş için ayrı tazminat ödenir. Bütçe Yasasının (H) işaretli cetveline bağlı (3) sayılı cetvele göre ödenecek gündeliklerde ise bir gün geçirenler tam gündelik alabilir. Aksi halde gündelikten kesinti yapılır.

Böylece yol tazminatı ile harcırah gündeliği, nitelik bakımından birbirinden ayrı olduğu gibi, bunların ödeme koşullarında da benzerlik yoktur.

Şu noktaya da değinmekte yarar vardır: Bütçe Yasası ile belirlenmiş gündeliğin, günün koşullarına uymamasını Anayasa'ya aykırılık nedeni saymaya olanak yoktur. Yasa Koyucu, her zaman koşulları değerlendirerek ve malî kaynaklarının yeterliğini de gözönüne alarak yasal düzenlemede değişiklik yapabilir.

Yeri gelmişken şunun da belirtilmesinde zorunluluk duyulmuştur : Yasaların Anayasa'ya uygunluğunun denetlenmesinde, iptali istenen hükmün öteki yasalara karşı olan durumunun, onlarla çelişir veya çelişmez nitelikte oluşunun değil, Anayasa ilkelerine ve bu ilkelerin dayandığı hukuk kurallarına uygunluk gösterip göstermediğinin araştırılması gerekir. Konusu yönünden, 492 sayılı Harçlar Yasası genel, 766 sayılı Tapulama Yasası ise özel yasa durumundadır. Anayasa Mahkemesi'nin, özel bir yasaya konu olmuş kimi hükümleri ortadan kaldırmak yolu ile o yasaya bağlı olanları genel yasa kapsamına alma, daha açık anlatımla bu gibiler için yasal kural oluşturacak biçimde karar verme yetkisinin bulunmadığında duraksamaya yer yoktur.

Böylece, gündeliğin ayrı bir düzenleme konusu yapılması, bu harcamanın niteliği ve ödeme koşullarının yol tazminatından ayrı oluşu gibi haklı nedenlere dayanmaktadır. Haklı nedenlerle yapılan ayrı düzenlemede ise, yasa önünde eşitlik ilkesine ayrılıktan söz edilemez.

b) Anayasa'nın 42. maddesi yönünden inceleme :

Mahkeme itirazında; tapulama hâkimi, zabıtkâtibi ve mübaşirinin adliye mahkemesi hâkimi, zabıtkâtibi ve mübaşirinden daha güç koşullarda görevlerini yürüttükleri halde, 1980 yılı Bütçe Yasasında daha az gündelik saptandığı, bu suretle " Angarya yasaktır" ilkesini tapulama mahkemesi personeli aleyhine bozduğunu ileri sürmüştür.

Anayasa'nın 42. maddesindeki " Angarya yasaktır." kuralı madde kenar başlığından da anlaşılacağı üzere " çalışma hakkı ve ödevi" ile ilgilidir. Bu maddede çalışma bir hak ve ödev olarak herkese tanınmış, çalışanların Devlet tarafından destekleneceği hükme bağlanmış ve angarya yasaklanmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin kararlarında da açıklandığı üzere, angarya, bir maldan veya bir kişinin çalışmasından karşılıksız yararlanma olduğuna göre, yargılama işlerinde, görevlilerin çalışmalarından bu biçimde söz edilmesine olanak yoktur. Çünkü, iptali istenen Yasa hükümlerinde, görevlilerin çalışmalarına karşılık kendilerine verilecek ücretler ve bunların hâkediliş ve ödenmelerine ilişkin düzenlemeler yer almıştır. Genel olarak bir ilgisi bulunmamakla birlikte, Tapulama Yasasında, yargılama çalışmalarında akçalı haklar için para ödenmesini önleyen bir hüküm yer almadığına göre, Anayasa' nın 42. maddesine aykırılıktan da söz etme olanağı yoktur.

Ayrıca; Anayasa'nın " Bütçe" kenar başlığını taşıyan 126. maddesi son fıkrasının ikinci tümcesinde " Bütçe yasasına bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz" denilmektedir.

Maddenin son fıkrasında yer alan " Bütçe ile ilgili hükümler" deyimini malî nitelikte hüküm anlamına değil, bütçenin uygulaması ile ilgili, uygulamayı kolaylaştırıcı veya yasa

Esas Sayısı:1980/47
Karar Sayısı:1981/6

konusu olabilecek yeni bir kuralı kapsamamak koşulu altında, açıklayıcı nitelikte hükümler olarak düşünmek zorunludur. (Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi Sayı: 14, Sahife : 237, 10.6.1976 günlü, Esas : 1976/23, Karar : 1976/33 yine Sahife : 341, 21/10/1976 günlü, Esas : 1976/35, Karar: 1976/49 sayılı kararlar)

2298 sayılı 1980 Yılı Bütçe Yasası'nın (H) işaretli cetveline bağlı (3) sayılı cetvelin (a), (d) ve (e) fıkralarında yer alan hükümler, yürürlükteki yasaların bütçelerde saptanmasını öngördükleri günlük tazminat miktarlarının belirtilmesinden ibaret olduklarından, Anayasa'ya aykırı bir nitelik taşıdığı düşünülemez.

Sonuç olarak, itiraz konusu edilen hükümlerin Anayasa'nın koyduğu ilkelere ve buyurucu kurallarına aykırı bir yönü bulunmadığından itirazın reddine karar verilmelidir.

VI - SONUÇ :

1 - İşin esasına ilişkin incelemenin, 28.6.1966 günlü, 766 sayılı Tapulama Yasasının 75. maddesinin beşinci fıkrası hükmünün ve 29.2.1980 günlü, 2298 sayılı 1980 Yılı Bütçe Yasasının (H) işaretli cetveline bağlı 3 sayılı cetvelin 1. maddesinin (a), (d) ve (e) fıkraları hükümlerinin tapulama mahkemesi hâkimi, kâtibi ve mübaşiriyle sınırlı olarak yapılmasına,

2 - Sınırlama kararı uyarınca ele alınan söz konusu Yasaların hükümlerinde, tapulama mahkemesi hâkimleri ile bu mahkemenin kâtip ve mübaşirleri açısından Anayasaya aykırılık bulunmadığına ve itirazın reddine,

27.1.1981 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Şevket Müftügil

Başkanvekili
Ahmet H. Boyacıoğlu

Üye
Ahmet Salih Çebi

Üye
Ahmet Zeyneloğlu

Üye
Adil Esmer

Üye
Hakkı Müderrisoğlu

Üye
Nihat O. Akçakayalıoğlu

Üye
Nahit Saçlıoğlu

Üye
Hüseyin Karamüstantikioğlu

Üye
Kenan Terzioğlu

Üye
Orhan Onar

Üye
Necdet Darıcıoğlu

Esas Sayısı:1980/47
Karar Sayısı:1981/6

Üye
İhsan N. Tanyıldız

Üye
Yılmaz Aliefendiođlu

Üye
Yekta Güngör Özden